

บทที่ . 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรมหรือ การปกครอง ล้วนแล้วแต่ต้องอาศัยกำลังคนเป็นสำคัญ อุทัย บุญประเสริฐ (2529 : 1) กล่าวถึงการพัฒนาประเทศว่า "ประเทศจะพัฒนาก้าวหน้า เป็นไปได้อย่างดีหรือรวดเร็ว มากน้อยเพียงใดนั้น ย่อมต้องอาศัยปัจจัยสำคัญๆ หลายประการด้วยกัน รวมทั้งปัจจัยด้าน กำลังคนซึ่งนับได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่จะละเลยไม่ได้" ปัจจัยด้านกำลังคนนั้นต้องเป็น กำลังคนที่มีคุณภาพจึงจะสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในสังคมนั้นๆ พัฒนาประเทศชาติให้เกิด ประโยชน์อย่างเต็มที่ การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญมากที่สุดทางหนึ่ง ที่จะพัฒนากำลังคนให้มี คุณภาพสูงขึ้น มีความรู้ มีทักษะ มีความชำนาญการ เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของ เทคโนโลยี และนวัตกรรมของโลกที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ประเทศที่ประชาชนได้รับการ ศึกษาอย่างทั่วถึง มักได้รับการยกย่องว่าเป็นประเทศที่เจริญก้าวหน้า ทั้งนี้เพราะ การศึกษาสามารถเตรียมสภาพการณ์เงื่อนไขที่จำเป็นสำหรับการพัฒนา โดยการสร้างให้ สมาชิกในสังคมเกิดความตระหนักในสภาพและปัญหาของชุมชน สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ ในชุมชนเพื่อการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ชนิดา รัชผลเมือง 2532 : 1)

ในวงการศึกษาผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดก็คือครู ทั้งนี้เนื่องจากครูเป็นบุคคลที่มี บทบาทสำคัญยิ่งในการจัดและพัฒนาศึกษา อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศให้มี ประสิทธิภาพได้ ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการจัดการศึกษานั้น ขึ้นอยู่กับครู เป็นสำคัญ เพราะครูเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการสั่งสอนอบรมเยาวชนของชาติให้มีความรู้ มีคุณธรรมและค่านิยมต่างๆ ที่ดี (ธีระชัย ปุณณโชติ 2532 : 1-1) ครูจึงเป็นบุคคลสำคัญ ที่จะทำให้ผู้เรียนได้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ดังคำกล่าวของกมล สุตประเสริฐ (2531 : 7) ที่ว่า "ที่ใดการศึกษาไม่ดี ที่ใดประชาชนไม่ดีนั้น อยู่ที่ตัวครู เมืองใด ประชาชนมีอะไรต่างๆ ดี แสดงว่าเมืองนั้นมีครูดี" ซึ่งเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของครูว่า ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทและอิทธิพลต่อการ เรียนการสอนเป็นอย่างมาก

ในการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งไม่ใช่ภาษาประจำชาติไทยนั้น ผู้เรียนต้องอาศัยครู ผู้สอนเป็นสำคัญ เพราะครูจะเป็นผู้ช่วยทำให้หลักสูตร บทเรียนและวิธีการสอนที่กำหนดไว้

ได้ผลตามความมุ่งหมาย ดังคำกล่าวของอรอวล บุรณารมย์ (2521 : 6) ที่ว่า "ปัญหา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นขึ้นอยู่กับครูผู้สอนเป็นสำคัญ ถึงแม้แบบเรียนไม่ดี หลักสูตร ไม่เหมาะสม ขาดวัสดุอุปกรณ์ แต่ถ้าครูมีความสามารถ ย่อมจะทำให้การเรียนการสอน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ" ในทำนองเดียวกัน ยืน ศรีวรพันธ์ (2528 : 3) ก็กล่าวถึง ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยว่า เกิดจากสาเหตุ 3 ประการ ได้แก่ ปัญหาจากตัวครู ปัญหาจากแรงจูงใจของนักเรียน และปัญหาจากสภาพแวดล้อม แต่ถ้าหากครูมีความสามารถในการสอนดี ก็สามารถแก้ปัญหาอีกสองประการที่เหลือได้ จะเห็นได้ว่าในเรื่องของภาษาอังกฤษนั้น ครูมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนมาก ถ้าครู ขาดความชำนาญในการสอนแล้ว การเรียนการสอนนั้นจะไม่เกิดประโยชน์ เพราะนักเรียน จะไม่ได้รับความรู้ที่แท้จริง การศึกษาก็จะไม่บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมายที่วางไว้

ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากโรงเรียนมัธยมศึกษามีครูภาษาอังกฤษที่มีความรู้ดี ทั้งในด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษและวิธีสอน ตลอดจนติดตามหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ทั้งด้วยตนเอง และทั้งการเข้ารับการอบรมทางวิชาการแล้ว ก็เป็นที่แน่ใจได้ว่าผลการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษ จะเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้อย่างแน่นอน ดังนั้นครู ภาษาอังกฤษจึงควรที่จะกระตือรือร้นแสวงหาความรู้และเทคนิค หรือวิธีการใหม่ๆ ที่ได้ผล มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน พร้อมทั้งจะเข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มสมรรถภาพทาง ด้านความรู้วิชาการใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ และนำมาแก้ไขปรับปรุง การเรียนการสอนให้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และวิธีหนึ่งในการแสวงหาความรู้เพื่อ เพิ่มสมรรถภาพของครูก็คือ การทำวิจัย

การวิจัยเป็นเครื่องมือของการแสวงหาความรู้ที่มีวิธีการที่เป็นระบบ แล้วนำไปสู่ การแก้ปัญหาโดยจะค้นหาว่าอะไรเป็นเหตุ อะไรเป็นผลของปัญหาที่จะศึกษาค้นคว้านั้นๆ แล้วพัฒนาแนวสรุปอ้างอิงหลักการหรือทฤษฎี เพื่อการปฏิบัติอันจะพึงเกิดในอนาคต (กมล สุตประเสริฐ 2530 : 2) การวิจัยจึงเป็นกระบวนการค้นคว้าหาข้อเท็จจริงอย่างมี ระบบโดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้หรือตอบปัญหาที่ต้องการทราบ แล้วนำข้อค้นพบนั้น ไปช่วยแก้ปัญหาหรือช่วยให้ตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยจึง เป็นงานที่สำคัญและมีคุณค่ายิ่งต่อการวางแผนและดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

ปัจจุบันการวิจัยได้เข้ามามีบทบาทต่อการพัฒนาการศึกษาอย่างมาก ผลการวิจัย ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ดัง ข้อความใน เอกสารส่งเสริมการปฏิบัติตามหลักสูตรของกรมวิชาการ (2531 : ความนำ) ที่ว่า "การวิจัยเป็นแนวทางหนึ่ง ที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการวางแผนและพัฒนา การศึกษา ซึ่งนับว่าเป็นกระบวนการสำคัญยิ่งทั้งในแง่การค้นหาคำตอบใหม่ๆ เพื่อ

สร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางวิชาการศึกษา และในแง่การค้นหาแนวคิด เพื่อการปรับปรุง ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย" นอกจากนี้ยังเป็นนโยบายของรัฐที่จะสนับสนุน ส่งเสริม ให้มีการทำวิจัยทางการศึกษา เผยแพร่การวิจัย ตลอดจนให้มีการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นระหว่างผู้วิจัย ให้มีการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงการศึกษา

สำหรับบทบาทของการวิจัยที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ชาร์ลส์ เจ. เจมส์ (Charles J. James 1983 : 2) ได้กล่าวถึงความจำเป็นที่ครูผู้สอนภาษา ต้องเกี่ยวข้องกับการวิจัยว่า เป็นเพราะระบบการศึกษาภาษานั้น จัดชั้นตามทฤษฎีที่อาศัย ทฤษฎีที่ผ่านมา หรือไม่ก็จัดตามทฤษฎีที่ผู้เสนอโน้มน้าวให้ใช้ทฤษฎีนั้นๆ ไม่ได้จัดโดยอาศัย ทฤษฎีที่ได้จากการวิจัย หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ ในระบบการศึกษาภาษาต่างประเทศ ไม่มีทฤษฎี ที่สามารถใช้อธิบายได้อย่างเพียงพอว่า ภาษาทำงานอย่างไร มนุษย์เรียนภาษาอย่างไร และครูจะสอนภาษาอย่างไรจึงจะดีที่สุด ครูสอนภาษาอังกฤษจึงจำเป็นที่จะต้องศึกษา หาวิธีการต่างๆ มาใช้ในการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ ประสพผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ เพราะคนเราจะเรียนรู้ภาษาที่สองเมื่อได้รับ ข้อมูลป้อนที่ เราสามารถเข้าใจได้

เจเนต อาร์ ซีมานสกี (Jeanette R. Szymanski 1983 : 86) กล่าวว่า "ครูต้องการการวิจัยที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาหลักสูตรภาษา เพื่อที่จะใช้ในการตัดสินใจ ว่าวิธีใดที่จะช่วยให้ครูสอนได้ดี และวิธีใดที่จะช่วยให้เด็กเรียนเรียนได้ดี" การวิจัยด้าน การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะช่วยขยายความคิดเห็น ความเข้าใจในการเรียน การสอนให้กว้างยิ่งขึ้น โดยปกติแล้วครูผู้สอนมักจะปล่อยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ทำวิจัย แล้ว ใช้ผลจากการวิจัยนั้น ผลก็คือ ครูไม่แน่ใจในการหยั่งรู้ (intuitive) ของตนเอง คอยทำตามแบบแผนที่อยู่ในความนิยม โดยไม่คำนึงถึงสภาพปัญหาที่แท้จริง และกลายเป็น คนที่ต้องคอยฟังคำแนะนำจากผู้อื่นอย่างมาก (Robert Di Donato 1983 : 96) แต่ ในฐานะครูผู้สอนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง ครูไม่สามารถคอยคำแนะนำจากผู้อื่นได้ และไม่ควรที่จะคอย เนื่องจากผลการวิจัยบางชิ้นก็ไม่สัมพันธ์กับสภาพการณ์ในห้องเรียน (Charles J. James 1983 : 2) นอกจากนี้ผู้สอนส่วนใหญ่ก็จะไม่เข้าใจสิ่งทำงานวิจัย นั้นๆ เสนอ และการใช้ผลงานวิจัยของผู้อื่นนั้น ครูผู้สอนจะต้องใช้เวลาในการพิจารณาว่า ผลการวิจัยชิ้นใด ที่จะนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสมกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนของตน และเมื่อนำไปใช้จริงๆ แล้ว ก็อาจจะใช้แก้ปัญหาได้ไม่ดีนัก

ไม่มีผู้ใดจะบอกได้ว่า ครูภาษาอังกฤษควรจะใช้วิธีสอนแบบใด จึงจะดีที่สุด เหมาะสมที่สุดสำหรับชั้นเรียนของตนได้ดี ทำกับตัวครูผู้สอนเอง เนื่องจากครูเป็นผู้ที่รู้จัก และเข้าใจนักเรียนมากที่สุด เป็นผู้มีโอกาสมากที่สุดในการจัดประสบการณ์ให้แก่เด็กเรียน

ได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ประสบการณ์จากการสอนของครูในชั้นเรียน ที่สะสมจากการผ่านพบกระบวนการเรียนการสอนและปัญหาต่างๆ ของผู้เรียนและของตนเอง นับได้ว่าเป็นแหล่งความรู้อันยิ่งใหญ่ ที่ตัวครูผู้สอนจะนำไปใช้ประกอบการพิจารณาแก้ไข ปรับปรุงหลักสูตร หรือพัฒนาการเรียนการสอน หรืออื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง (เกรียงศักดิ์ สยะนานนท์ 2529 : 2) และชั้นเรียนก็เป็นหน่วยงานที่เล็ก และสำคัญที่สุดในระบบการศึกษา การส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน จะเป็นการช่วยเสริมสร้างการพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้ทางหนึ่ง

ดังนั้นผู้ที่ควรจะเป็นผู้ทำวิจัยทางการศึกษาโดยตรงที่สุดน่าจะเป็นครูในโรงเรียน สมชาย เทพแสง (2533 : 9) กล่าวว่า "การวิจัยเพื่อการเรียนการสอนเป็นหน้าที่ของครู เพื่อพัฒนา และปรับปรุงวิธีสอนให้เกิดประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น" นอกจากนี้การปรับปรุงการเรียนการสอน โดยอาศัยหลักฐานข้อมูลเชิงวิจัยมาสนับสนุน จะทำให้ศิษย์และผู้ปกครองยอมรับ ศรัทธาและเชื่อมั่นในฝีมือการสอนของครูมากขึ้น ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงน่าจะใช้เวลาที่เสียไปในการค้นหาผลงานวิจัยของผู้อื่นมาใช้ มาทำวิจัยด้วยตนเองก็จะได้งานวิจัยที่ตรงกับความต้องการ สามารถใช้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ตามสภาพความเป็นจริง ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อันจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้นด้วย

สำหรับการทำวิจัยในประเทศไทยนั้น ส่วนใหญ่จะทำโดยนักวิจัยเต็มเวลาหรือกลุ่มอาจารย์ นิสิตนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะในสถาบันอุดมศึกษานั้นถือว่าเป็นภารกิจที่สำคัญด้านหนึ่งที่จะต้องทำเพื่อเป็นการแสวงหาความรู้ใหม่ และเป็นข้อมูลช่วยประกอบในการตัดสินใจของนักบริหาร ในการวางแผนจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพสนองความต้องการของสังคมและประเทศชาติ (เรณู ผลสวัสดิ์ และคณะ 2524 : 80) การบริหารงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษานั้น มีทั้งในรูปแบบการจัดองค์กรและหน่วยงานในรูปของฝ่ายวิจัย และสถาบันวิจัยขั้นสูงและรับผิดชอบโดยตรง และที่ดำเนินการโดยคณะวิชา ภาควิชา คณะอาจารย์และหน่วยงานในลักษณะอื่นๆ ที่ทำงานหลักด้านการสอนและการให้บริการทางวิชาการควบคู่กันไป นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาทั้งในระดับปริญญาตรี โท และเอก ที่เรียกว่าปริญญาโทหรือวิทยานิพนธ์อีกด้วย ในแต่ละปีจึงมีงานวิจัยที่ออกมาจากสถาบันอุดมศึกษาเป็นจำนวนมาก เฉพาะงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระหว่างปี 2515-2530 ที่ทำโดยนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และอาจารย์สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้น มีถึง 425 เรื่อง (สุนันต์ สุกมลสันต์ 2532 : 38)

ส่วนการวิจัยในระดับโรงเรียน นั้น รัฐก็มีนโยบายที่จะสนับสนุนให้มีการทำวิจัยทางการศึกษาเพื่อประโยชน์แก่โรงเรียน ทั้งในด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนหรือการบริหารหลักสูตรของโรงเรียน ด้านการพัฒนาผู้บริหารโรงเรียน ครู ตลอดจนงานในหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพ และด้านการวางแผนในอนาคต (กรมวิชาการ 2531 : 12) ดังจะเห็นได้จากมาตรการ และวิธีดำเนินงานตามนโยบายและเป้าหมาย ในแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ที่เน้นให้มีการจัดและส่งเสริมการค้นคว้าวิจัย ด้วยการเสริมและประสานงานด้านงบประมาณ บุคลากร กระบวนการฝึกอบรมและพัฒนา ให้มีนักวิจัยที่มีประสิทธิภาพในทุกหน่วยงาน จนถึงระดับโรงเรียน เพื่อจะได้นำผลไปใช้ในการปรับปรุงการศึกษาได้ อย่างเหมาะสม อยู่เสมอ กมล สุตประเสริฐ (2532 : 23) กล่าวถึงการวิจัยในระดับโรงเรียนว่า "การวิจัยที่จัดทำโดยครูในโรงเรียนระดับประถมและมัธยมนั้น เป็นการวิจัยที่สามารถนำเอาผลไปใช้ได้ทันทีทันใด" การวิจัยในระดับโรงเรียน จึงเป็นการวิจัยที่ให้ประโยชน์อย่างแท้จริงต่อการพัฒนาการเรียนการสอน และเป็นการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ทางวิชาการที่ทันสมัยอยู่เสมอ ตามจุดมุ่งหมายของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู ทั้งยังเป็นโอกาสให้ครูที่มุ่งมั่นพัฒนาตนเอง และการเรียนการสอนในหน้าที่ของตน ได้มีโอกาสที่จะเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นอีกด้วย แต่ก็ยังปรากฏว่าการทำวิจัย ที่โรงเรียนหรือครูเป็นผู้ทำเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในประเทศไทย ยังมีน้อยมาก น่าจะได้มีการศึกษาว่าครูในระดับโรงเรียนมีความต้องการการพัฒนาสมรรถภาพด้านการวิจัย เพื่อทำวิจัยทางการศึกษาด้วยตนเองหรือไม่ อย่างไร

งานวิจัยที่สำรวจความต้องการการวิจัยของครูที่มีอยู่ในขณะนี้ เป็นงานวิจัยที่สำรวจความต้องการของครู และผู้บริหารในระดับอุดมศึกษา ดังเช่น งานวิจัยของ เรณู ผลสวัสดิ์ และคณะ (2524 : 81-84) ศึกษาความต้องการการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นผู้บริหารและคณาจารย์จากหน่วยงานและสถาบันอุดมศึกษา 15 แห่ง ผลการวิจัยสรุปได้ว่ามีความต้องการวิจัยในด้านการบริหารและการวางแผนมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาเป็นด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านเบ็ดเตล็ดและด้านนิสิตนักศึกษา ตามลำดับ และความต้องการการวิจัยด้านการบริหารและการวางแผนนั้น มีความต้องการด้านการบริหารมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาเป็นด้านบุคลากร และด้านการวางแผน ตามลำดับ

งานวิจัยของอำนาจ ถาวร (2526 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาปัญหาและความต้องการด้านการวิจัยของอาจารย์ในวิทยาลัยครูภาคกลาง กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นอาจารย์ที่สอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2524 ในวิทยาลัยครูภาคกลาง 5 แห่ง ผลการศึกษา

พบว่า อาจารย์มีปัญหาด้านความรู้ ด้านการเงิน ด้านเวลา และด้านวัสดุอุปกรณ์ในการวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง อาจารย์มีความต้องการด้านความรู้ในการวิจัย อยู่ในระดับปานกลาง มีความต้องการด้านการเงิน ด้านเวลา และด้านวัสดุอุปกรณ์ในการวิจัยอยู่ในระดับสูง การเปรียบเทียบปัญหาด้านการวิจัยของอาจารย์ พบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิต่างกัน มีปัญหาด้านความรู้ในการวิจัยแตกต่างกัน ส่วนปัญหาด้านการเงิน ด้านเวลาและด้านวัสดุอุปกรณ์ไม่แตกต่างกัน อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน คณะวิชาที่สอนต่างกัน มีปัญหาด้านความรู้ในการวิจัยแตกต่างกัน ส่วนปัญหาด้านการเงิน เวลา และด้านวัสดุอุปกรณ์ไม่แตกต่างกัน การเปรียบเทียบความต้องการด้านการวิจัยของอาจารย์ พบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิต่างกัน ประสบการณ์ในการสอนต่างกัน คณะวิชาที่สอนต่างกัน และรายได้ต่างกัน มีความต้องการด้านความรู้ ด้านเวลา และด้านวัสดุอุปกรณ์ในการวิจัย ไม่แตกต่างกัน

งานวิจัยของไพโรจน์ แสงจันทร์ (2528 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาสภาพการทำงานวิจัยและความต้องการทำงานวิจัยของอาจารย์ในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคกลาง 5 แห่ง พบว่าอาจารย์ในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคกลาง มีความต้องการองค์ประกอบในการทำงานวิจัย มากถึงมากที่สุดในทุกประเด็น แต่ที่มีความต้องการเร่งด่วนคือ ความรู้ด้านเทคนิควิธีวิจัย เวลาที่ใช้ในการทำวิจัย การส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา และบรรยากาศที่ส่งเสริมการทำงานวิจัยของอาจารย์ ด้านการเปรียบเทียบองค์ประกอบในการทำงานวิจัย - ปรากฏว่าองค์ประกอบการทำงานวิจัยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือ ความรู้ด้านเทคนิควิธีวิจัย ความสามารถหาหัวข้อวิจัย และประสิทธิภาพของศูนย์วิจัย

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของพร้อมพรรณ อุดมสิน (2528 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความต้องการการเสริมสมรรถภาพการวิจัยทางการศึกษา โดยตัวอย่างประชากรที่ใช้เป็นทั้งครู อาจารย์ผู้สอนและผู้บริหารในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาและการวิจัยทางการศึกษาในทั้ง 3 ระดับ ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวกับครูในระดับมัธยมศึกษา พบว่าครูมัธยมศึกษาต้องการความรู้ทางการศึกษาเพื่อเสริมสมรรถภาพด้านการอ่านงานวิจัยทางการศึกษามากที่สุด ในเรื่องความรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน ต้องการความรู้ทางการวิจัยและสถิติอยู่ในระดับมาก และรูปแบบสำหรับการเสริมสมรรถภาพการวิจัยทางการศึกษานั้น เน้นการให้อ่านงานวิจัยที่เป็นภาษาง่ายและการวิจัยเชิงประยุกต์หรืองานวิจัยเชิงปฏิบัติ

จากผลการศึกษาต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ครูไม่ว่าจะเป็นระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา จะต้องรู้จักชวนหาความรู้ใหม่อยู่เสมอ และความรู้แบบหนึ่งที่เชื่อถือได้คือ ความรู้จากผลการวิจัยการศึกษา ซึ่งครูสามารถนำไป

ใช้ปฏิบัติ เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การเสริมสมรรถภาพทางด้านการวิจัยให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ เพื่อให้เกิดความรู้ และมีทัศนคติที่ดีต่อการวิจัย จะก่อให้เกิดความร่วมมือในการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรของหน่วยงานต่างๆ และสามารถนำความรู้ทางด้านการวิจัย ไปใช้ในการวิเคราะห์ปัญหา เทคนิควิธีสอนตลอดจนสื่อการเรียนการสอน อันจะเป็นแนวทางที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพการศึกษาให้ดีขึ้นได้

แต่จากเอกสารของกรมวิชาการที่พบว่า ครูในระดับโรงเรียนทำวิจัยกันน้อย จึงเป็นที่น่าสนใจจะศึกษาว่า ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา มีความต้องการการพัฒนาสมรรถภาพการทำวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หรือไม่ อย่างไร และด้านใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 1 ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แต่ยังไม่มีความรู้ใคร่ครวญ เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการทำวิจัยของครูภาษาอังกฤษ ในการพัฒนาตนเอง และพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัย และวิธีการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัย ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 1
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัย และวิธีการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัย ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 1 ระหว่างผู้ที่เคยและไม่เคยรับการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการวิจัย และสถิติเพื่อการวิจัย และผู้ที่เคยและไม่เคยเรียนวิชาวิจัยและวิชาสถิติเพื่อการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

ผลจากการวิจัยของอำนาจ ถาวร (2526 : 63) ซึ่งศึกษาปัญหาและความต้องการด้านการวิจัยของอาจารย์ในวิทยาลัยครูภาคกลาง พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครูภาคกลาง 5 แห่งที่มีวุฒิต่างกัน มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน สอนในคณะวิชาต่างกัน และมีรายได้ต่างกัน มีความต้องการด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยไม่แตกต่างกัน และผลการวิจัยของพร้อมพรรณ อุดมสิน (2528 : 72-74) ที่ศึกษาความต้องการการเสริมสมรรถภาพการวิจัยทางการศึกษา พบว่า การอ่าน และใช้ผลงานวิจัยของครูระดับมัธยมศึกษา นั้น ขึ้นอยู่กับการเคยเรียนวิชาเกี่ยวกับการวิจัย และการเคยรับการอบรมหรือ

สัมมนาเกี่ยวกับการวิจัย สรุปได้ว่า วุฒิศึกษา ประสบการณ์ในการสอน วิชา ที่สอน และรายได้ ไม่มีผลต่อความต้องการความรู้เกี่ยวกับการวิจัยของครูอาจารย์ ส่วนการเคยรับการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการวิจัย และการเคยเรียนวิชาเกี่ยวกับการวิจัยมีผลต่อความต้องการความรู้เกี่ยวกับการวิจัยของครูอาจารย์

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ว่า ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ที่เคยและไม่เคยรับการอบรมหรือร่วมการสัมมนาเกี่ยวกับการวิจัย และสถิติเพื่อการวิจัย และเคยเรียนและไม่เคยเรียนวิชาวิจัยและวิชาสถิติเพื่อการวิจัย มีความต้องการการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่จะนำมาศึกษาในการวิจัยนี้ เป็นครูภาษาอังกฤษจากโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 1

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การเคยและไม่เคยรับประสบการณ์เกี่ยวกับการวิจัย คือ การอบรมเกี่ยวกับการวิจัย การสัมมนาเกี่ยวกับการวิจัย การอบรมสถิติเพื่อการวิจัย การสัมมนาเกี่ยวกับสถิติเพื่อการวิจัย การเรียนวิชาวิจัย และการเรียนวิชาสถิติเพื่อการวิจัย

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัย

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

สมรรถภาพการวิจัย หมายถึง ความรู้ ความสามารถที่แสดงออกอย่างมีประสิทธิภาพของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา เกี่ยวกับการทำวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ความต้องการการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัย หมายถึง ความต้องการการพัฒนาความรู้ ความสามารถที่แสดงออกอย่างมีประสิทธิภาพของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ในเรื่องเกี่ยวกับการทำวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และวิธีการพัฒนาความรู้ความสามารถดังกล่าว ดังมีรายละเอียดดังนี้ คือ

การพัฒนาความรู้ ความสามารถในการทำวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มี 4 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการวิจัย ด้านความรู้ความ

เข้าใจเกี่ยวกับสถิติพื้นฐานในการทำวิจัย ด้านความรู้เกี่ยวกับการประเมินงานวิจัย และด้านความรู้ความสามารถอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย

วิธีการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัย หมายถึง วิธีการต่างๆ ที่ใช้ในการพัฒนาความรู้ความสามารถ ในเรื่องเกี่ยวกับการทำวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา หมายถึง ครูผู้ทำหน้าที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2533

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารในโรงเรียนและในสถาบันการผลิตครูที่จะส่งเสริมการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยให้แก่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้ครูภาษาอังกฤษทำวิจัยมากขึ้น
2. เป็นแนวทางในการสำรวจและพัฒนาตนเอง ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ในเรื่องความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยทางการศึกษา
3. เป็นแนวทางในการทำวิจัยของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา เพื่อพัฒนาตนเองทางด้านวิชาการ และปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น